

[Indenrigsministeren.]

deres Indfyldelse gældende i den Samfundsopgave, der her foreligger, faaet en Indfyldelse, som kun de Samfundsborgere har, der staar i en Lejerforening. Det har været overordentlig let for mig at gøre Udlejerne denne Indrømmelse, og jeg synes ogsaa, at for dem, der har en anden Opfattelse, maa det være et meget lille Offer, de her skal bringe for at faa Tilslutning til Ordningen fra de Folk, som det gaar ud over.

Det ærede Medlem Hr. Lannung udtalte sin Tilfredshed med Ændringerne, men ønskede dog, at der skulde staa „Borgerrepræsentationen“ i Stedet for „Kommunalbestyrelsen“. Det vidner om, at han kun tænker i københavnske Cirkler. Sagen er den, at Lovforslaget gælder ikke blot København. Hvad vilde det ærede Medlem have sagt, hvis vi havde sagt Sogneraad, det gælder nemlig ogsaa Sognekommunerne. . . . . (Afbrydelse af Lannung: Kun som Erstatning for Ordet Magistraten, sagde jeg). Det gik ud, saa der kun staa Kommunalbestyrelse. Jeg synes ikke, at København skulde være for fornem til den almindelige Benævnelse Kommunalbestyrelse, det er Udtryk for samtlige Kommunalbestyrelser uden Hensyn til, om de er Sogneraad, Byraad eller Borgerrepræsentation. Hvorfor skal man bruge to Ord, naar man kan nøjes med eet, som dækker det hele.

Endelig skal jeg bemærke, at det er noget, der følger af sig selv, at Rekvisition af Ejendomme ikke skal foretages ud over det strengt nødvendige. Det er rigtigt, at der er Tab forbundet med Flytning fra en Ejendom; det yder man vel i nogen Grad Erstatning for, men i alle Tilfælde vil selvfølgelig ikke alle Tab blive dækket. Derfor anerkender jeg det ønskelige i, at der gives de Lejere, som ved Tidernes Ugunst er blevet sat ud, en Fortrinsstilling, naar det er muligt for dem at flytte tilbage, saa at de gaar forud for alle andre, for saa vidt de ønsker det, og det vil i de fleste Tilfælde sige, for saa vidt de ikke har engageret sig andetsteds.

Bender: Det ærede Medlem Hr. Lannung rettede i sin Tale et Angreb paa Københavns Bystyre for manglende Initiativ i Boligspørgsmaalet. Nu er det ikke min Tanke, at der her fra denne Talerstol skulde føres en Debat om disse københavnske Problemer, men det ærede Medlem ved udmærket, at han i dette Spørgsmaal ikke er enig med Flertallet i Køben-

havns Bystyre, og det er ikke saa mærkværdigt, for alle vi andre ved, at Københavns Bystyre har gjort endda en meget betydelig Indsats ogsaa i de forløbne Krigsaaar for Bekæmpelsen af Boligmisæren. De Tusinder af Aldersrenteboliger, der er bygget, og som har frigjort lige saa mange Lejligheder ud over Byen, er en meget vigtig Indsats. Københavns Kommune ejer og kontrollerer omtrent 40 000 Lejligheder og har derved i Særdeleshed under den frivillige Ordning besat mange Lejligheder paa den Maade, som nu bliver den almindelige. Det ærede Medlems Angreb paa Københavns Bystyre er derfor ikke paa sin Plads. Jeg henstiller til det ærede Medlem at fortsætte Debatten i Kommunalbestyrelsen, hvor han har Adgang til at debattere Spørgsmaalet med rette vedkommende.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg sige, at der kan ses lidt forskelligt paa Spørgsmaalet om en ligelig Repræsentation. Den højtærede Indenrigsminister mener, at der maa tages mest Hensyn til Ejernes Interesser, idet Ejerne afgiver mest, men den højtærede Minister giver mig egentlig Ret i mit Synspunkt, idet han siger, at Ejerne vel nok i Almindelighed helst vil undgaa de alt for store Familier. Det er nemlig en Kendsgerning, og jeg vil ogsaa tro, at Ejerne, hvor Valget staar mellem Familier med mange Børn og Familier med faa Børn, vil tage Familier med de færreste Børn. Omvendt har man Grund til at tro, at Lejerorganisationerne vil vise samfundsmæssig Interesse. Lejerorganisationerne vil mest varetage Lejernes Interesser, men de vil ogsaa tage det andet Hensyn for at finde det rigtige, og derfor vilde det sikkert have været rigtigst, om de havde faaet en rigeligere Repræsentation.

Lannung: Jeg skal ikke gaa ind i nogen lang Debat med det ærede Medlem Hr. Bender, men vil blot gøre ham opmærksom paa — hvad han godt ved, naar han ser Tingene efter —, at der fandt alt for lidt kommunalt Byggeri af almindelige Boliger. Sted i Hovedstaden før Krigen. Og det var det, jeg talte om — *under* Krigen har der ikke fundet noget videre Byggeri Sted af gode Grunde. — Og det var Tilfældet til Trods for Rigelighed af Materialer og en meget stor Arbejdsløshed blandt Bygningshaandværkerne; ikke mindst det sidste er værd at understrege. Jeg skal som Dokumen-